

notificeres og godkendes af Europa-Kommissionen, inden den kan træde i kraft.

Tekniske installationer der ikke giver anledning til godtgørelse af elafgiften

I den nugældende elafgiftslovs § 11, stk. 3, findes en beskrivelse af de tekniske installationer, der ikke giver anledning til godtgørelse af elafgift.

Energi til varmeleverancer er i almindelighed ikke omfattet af adgangen til afgiftsgodtgørelse, medmindre leverancen omfattes af en specifik procesrelateret undtagelse. Godtgørelsesreglerne i elafgiftslovens § 11, stk. 3, er blevet fortolket i overensstemmelse hermed ud fra et grundsynspunkt om, at begrebet »rumopvarmning« i bestemmelsen både dækker forbrug af elektricitet til fremstilling af varme, der anvendes af varmeproducenten selv, og i relation til forbrug af elektricitet til fremstilling af varme, der leveres fra varmeproducenten.

Det må dog også erkendes, at en snæver ordlydsfortolkning af bestemmelsen kan give det indtryk, at der kan ydes godtgørelse af afgift af elektricitet til brug i f.eks. varmepumper til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden. Dette blev også resultatet af Landsskatterettens behandling af en sag, hvori en virksomhed anvendte elektricitet til fremstilling af varme, der blev leveret fra virksomheden, jf. følgende uddrag af kendelsen:

»Landsskatteretten finder, at det omhandlede forbrug ikke er omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 3. I henhold til bestemmelsens ordlyd er forbrug i nærmere angivne anlæg/installationer, herunder varmepumper, samt lignende anlæg beregnet til rumopvarmning undtaget fra tilbagebetalingsretten. Retten finder herefter, at elforbrug i forbindelse med drift af de i sagen omhandlede varmepumper ikke kan anses for omfattet af § 11, stk. 3, idet der konkret ikke er tale om varmepumper beregnet til rumopvarmning. Det omhandlede forbrug må derfor anses for tilbagebetalingsberettiget i medfør af elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, idet der ikke i øvrigt i elafgiftsloven er hjemmel til at undtage elektricitet anvendt til fremstilling af varme, der er leveret af virksomheden, fra tilbagebetalingsretten. Det bemærkes, at energi forbrugt til varmeleverancer ikke er godtgørelsesberettiget i henhold til de øvrige afgiftslove samt, at det af lovbemærkningerne til den i 1995 foretagne ændring af elafgiftsloven kan udledes, at det var hensigten, at dette tillige skulle være gældende for elafgiften. Sådant forbrug kan imidlertid på grundlag af en ordlydsfortolkning af elafgiftslovens § 11 ikke anses for undtaget fra tilbagebetalingsretten, ligesom den dagældende § 11, stk. 4, som klart

omfattede dette forbrug, blev ophævet ved lovændringen. Da det omhandlede elektricitetsforbrug opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 11, stk. 1, nr. 1, er virksomheden herefter ikke afgiftspligtig i henhold til elafgiftslovens § 8, stk. 2.«

Skatteministeriet finder, at der grundlæggende ikke kan være tvivl om, at det har været hensigten med udformningen af § 11, stk. 3, at der skal gælde de samme regler uanset, om der anvendes olie, gas, kul eller el til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, men at dette ikke er kommet tilstrækkeligt klart til udtryk i den gældende lovbestemmelse. Da resultatet af Landsskatterettens fortolkning samtidig kan medføre, at der sker en afgiftsmæssig spekulation, foreslås det, at bestemmelsen præciseres, således at det klart fremgår, at der ikke er adgang til godtgørelse af afgift af elektricitet i varmepumper m.v. til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden.

Desuden foreslås, at der gives adgang til, at elektricitet forbrugt i varmeværker til fremstilling af varme i varmepumper med henblik på at levere varme til de kollektive fjernvarmenet, omfattes af den lave elafgiftssats, der gælder for opvarmning af helårsboliger. Forslaget er begrundet i, at el til produktion af varme i varmepumper i kraftvarmeværker er beskattet med en højere sats, end der gælder for varmepumper anvendt i almindelige helårshuse. Med forslaget udlignes forskellen i beskatning.

I perioden fra 1. juli til 1. januar 2005 foreslås det, at der gives adgang til, at elektricitet forbrugt i varmeværker til fremstilling af varme i varmepumper med henblik på at levere varme til de kollektive fjernvarmenet, kan benytte en afgiftssats for el, der ligger 8 øre under den lave elafgiftssats, der gælder for opvarmning af helårsboliger. Forslaget skal ses i sammenhæng med præciseringen af elafgiftslovens § 11, stk. 3 (dette forslags § 3, nr. 6), som indebærer en stramning for varmeværker, der anvender el til produktion af varme i varmepumper. Ved dette forslag udjævnes stramningen, indtil der er skabt klarhed over reglerne.

Nettoafgiftsbelastningen på fjernvarme fra et anlæg, hvor varmen dels kommer fra et kraftvarmeanlæg, dels fra en varmepumpe, der anvender kraftvarmeværkets egen producerede elektricitet, bør ikke være større end nettoafgiftsbelastningen på fjernvarme fra et tilsvarende anlæg, der afsætter elektriciteten.

Afgifts- og tilskudsreglerne bør indrettes med henblik på at nå dette mål.

Det er endnu ikke afklaret, hvilke ændringer, der eventuelt er påkrævet i henholdsvis afgiftsreglerne og tilskudsreglerne for at nå målet. Der vil være mulig-